

Adviezen uit de participatie voor het Beleidsplan Wmo 2012-2016

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	Wmo-adviesraad	
1	<p>In de Inleiding wordt aangegeven dat “De Kanteling” voor de gemeente belangrijk is en leidend zal zijn bij het ontwikkelen van Wmo-beleid. De Wmo-adviesraad onderschrijft dit van harte. De gegeven zorg gaat dan uit van de vraag van de cliënt. Als daarop meteen volgt dat “collectieve voorzieningen gaan boven individuele voorzieningen en algemeen beleid voor specifiek beleid”, dan roept dat de vraag op of hier geen botsing gaat ontstaan. Immers het werken vanuit de Kanteling is vraaggericht, terwijl bij de voorzieningen juist het aanbod centraal staat. Het is voor iedereen duidelijk dat er spanning blijft bestaan tussen de beide uitgangspunten. Hoe dit in de praktijk gaat werken, is uit dit beleidsplan niet helder af te leiden. Het grote gevaar is dat met name de financiën op enig moment de boventoon gaan voeren in het aanbod. Graag hadden wij gezien dat uitgesproken werd dat bij botsing van beide uitgangspunten de zorg gezien vanuit de Kanteling voorrang krijgt.</p>	<p>het uitgangspunt van de Wmo is, dat de burger eerst probeert zelf de problemen op te lossen. Het is normaal dat hiervoor het eigen netwerk wordt aangesproken en van eigen middelen gebruik wordt gemaakt. Als dit niet toereikend is, kan een beroep worden gedaan op voorzieningen die de gemeente in samenwerking met de maatschappelijke partners aanbiedt. Het is logisch dat voor minder ernstige problemen een minder uitgebreid arrangement wordt geboden. Een arrangement bestaat niet alleen uit individuele voorzieningen, maar kan ook in combinatie met bijvoorbeeld hulp van een vrijwilliger of ondersteuning vanuit het CJG worden aangeboden, als dat de beperking voldoende compenseert. Het gaat er juist om niet alleen naar het traditionele aanbod te kijken, maar ook andere oplossingsrichtingen te bezien om de vraag van de cliënt te beantwoorden. De vraag achter de vraag gaat vaak eerder over mogelijkheden tot participatie in brede zin dan over concrete hulpmiddelen. Maatwerk blijft het uitgangspunt.</p>
2	<p><u>De vraag van de cliënt</u> In hoofdstuk 1.2.1 wordt de vraag nader geduid. De uitgangspunten zijn helder. Wat gebeurt er met een burger die zorgvragen heeft, maar buiten de doelgroepen valt? Is er een vangnet voor de schrijvende gevallen?</p>	<p>De Wmo biedt voorzieningen voor burgers die op grond van de wet tot de doelgroep behoren. De reikwijdte van de Wmo is gezien alle prestatievelden zeer breed. Binnen de vastgestelde kaders van het beleidsplan Wmo en de verordening Wmo is er sprake van een hardheidsclausule voor schrijvende gevallen die binnen het kader van de wet vallen.</p>
3	<p>De Jeugdzorg zal in de komende jaren anders georganiseerd gaan worden, dan nu het geval is. Met ingang van 2013 wordt de jeugdzorg in fasen overgeheveld naar de gemeenten. Dit proces moet in 2016 zijn voltooid. Het gaat hier om een zeer ingrijpende operatie, waarbij veel op de gemeente en het Centrum voor Jeugd en Gezin afkomt. Vragen over toegang tot deze zorg, participatie van de cliënten en rechtsgelijkheid komen hier om de hoek kijken. In 2012 zal de gemeente zich moeten voorbereiden om deze transitie met ingang van 2013 effectief te laten verlopen. Het valt op dat over dit onderwerp niet wordt gesproken in het</p>	<p>De decentralisatie van de jeugdzorg zal de komende jaren veel aandacht vragen. Het is samen met de andere decentralisaties een prioriteit van het college. In het actieplan ziet u dit daarom nu ook als actie terug bij prestatieveld 2. Het is echter op dit moment niet mogelijk om de voornemens van de gemeente op te nemen. De uitvoering van het actiepunt zal starten met het formuleren</p>

Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
<p>onderhavige beleidsplan, behoudens een korte duiding in de samenvatting. Graag zouden wij de voornemens van de gemeente met betrekking tot de transitie van de Jeugdzorg in hoofdlijnen zien uitgewerkt in het beleidsplan.</p>	<p>van de uitgangspunten van de gemeente. Er is nu nog veel onduidelijk. Het landelijke beleid is nog niet uitgekristalliseerd. De gemeente zal de komende twee jaar gestructureerd actief inspelen op alle landelijke ontwikkelingen.</p>
<p>SWOR</p>	<p>SWOR</p>
<p>1 Alhoewel het onderwerp vergrijzing binnen de gemeente met regelmaat genoemd wordt als belangrijk onderwerp / speerpunt voor de komende jaren, vind ik daar specifiek niet zoveel over terug in het conceptbeleidsplan. Het advies is om aandacht te besteden aan het onderwerp vergrijzing/ouderen door onderstaande punten op te nemen.</p>	<p>Het “vergrijzingsproject” is een gemeentebreed project. De startnotitie hiervoor is in mei in de raad vastgesteld. Om te voorkomen dat het thema op elke afdeling op eigen wijze of helemaal niet wordt uitgewerkt, is er gekozen voor een gemeentebrede aanpak. Daarom is het niet in het Wmo-beleidsplan uitgewerkt. Er wordt nu in de inleiding van het beleidsplan kort gerefereerd aan de vergrijzing. Deze link wordt beter gelegd.</p>
<p>2</p> <p>2.2 preventie en signalering Wat gaan we daarvoor doen: Ouderen worden in een voor/vroeg stadium van de problemen bereikt en in staat gesteld om zodanig met hun problemen om te gaan dat belemmeringen en verergering wordt uitgesteld (vroegsignalering en preventie)</p> <p>3 Het geven van informatie, advies en cliëntondersteuning Wat gaan we daarvoor doen: Er is een samenhangend informatie, advies en ondersteuningsaanbod van welzijnsactiviteiten en welzijnsdiensten gericht op het zelfstandig kunnen participeren in de samenleving van verminderd zelfredzame ouderen en gericht op het voeren van de regie over het eigen leven.</p> <p>4 Het ondersteunen van mantelzorgers en vrijwilligers Mantelzorgers staan reeds prima verwoord in het beleidsplan. Wat betreft vrijwilligers de volgende aanvulling: Wat gaan wij daarvoor doen: Vrijwilligers die zich (willen) inzetten voor de Ridderkerkse samenleving, zijn op de hoogte van het vrijwilligersaanbod bij onze maatschappelijke partners, kunnen er verzekerd van zijn dat hun belangen worden behartigd (met name begeleiding, (verzekering) en er aandacht is voor deskundigheidsbevordering.</p> <p>Wat gaan wij daarvoor doen: Vrijwilligers die zich inzetten voor de Ridderkerkse samenleving, leveren met hun inzet (zowel lokaal als wijkgericht) een bijdrage aan activiteiten en diensten gericht op vroegsignalering, preventie, ontmoeting, ontspanning, zingeving en zelfredzaamheid.</p> <p>5 Bevorderen deelname aan maatschappelijk verkeer en zelfstandig functioneren</p>	<p>De tekstvoorstellen zijn overgenomen. Het gestelde bij prestatieveld 3 is ingepast in de bestaande tekst en het tweede onderdeel bij ketensamenwerking is toegevoegd aan het hoofdstuk preventie.</p>

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	<p>6 Verlenen van voorzieningen voor zelfstandig functioneren of deelname aan het maatschappelijk verkeer</p> <p>Wat gaan we daarvoor doen: Het realiseren van een samenhangend aanbod van welzijnsactiviteiten en welzijnsdiensten voor verminderd zelfredzame ouderen gericht op vroegsignalering en preventie. Wat gaan we daarvoor doen: Verminderd zelfredzame ouderen worden in de gelegenheid gesteld deel te nemen aan eigen en door anderen georganiseerde activiteiten ter voorkoming van sociaal isolement en ter bevordering van de zingeving (ontmoeting en ontspanning).</p> <p>Ketensamenwerking Wat gaan we daarvoor doen: Samenwerkende partners in de keten, wonen, welzijn en zorg maken afspraken om een sluitende aanpak. Wat gaan we daarvoor doen: Ouderen waarbij er noodzaak is tot ingrijpen, kunnen rekenen op een snelle en adequate doorverwijzing naar passende voorzieningen (toeleiding en sluitende aanpak)</p>	
	GGD	
1	<p>Het LZN en de bemoeizorg komen veelvuldig in het stuk voor, iets wat uiteraard terecht is! Daarnaast is de GGD blij dat er de nodige activiteiten ter preventie van erger staan verwoord!</p> <p>2.2 Voor een aantal cliënten met een zeer complexe problematiek zal een persoonlijke steuncoach noodzakelijk zijn om overlast te voorkomen. Is dit een nieuw fenomeen? Hoe past de aanpak van overlast binnen de lokale zorgstructuur/brede zorgcoördinatie – onder het motto ‘niet meer maar beter’- ?)</p>	<p>De steuncoach moet gezien worden in het licht van de decentralisatie van de begeleiding. De steuncoach is de Begeleider. Dit is niet echt een nieuw fenomeen, maar drukt zowel het aspect ondersteuning als ontwikkeling uit. Waar aan de ene kant verwacht kan worden dat begeleiding eenvoudig op een andere meer collectieve wijze kan worden ingezet, zullen aan de andere kant cliënten voor langere duur begeleiding nodig hebben. Wel vanuit de empowerment gedachte dat begeleiding ook dan nog steeds gericht kan zijn op het bevorderen van zelfredzaamheid.</p>
2	<p>Prestatieveld 2 Verder zal in dit verband in 2011 een pilot Eigen Kracht Conferentie worden uitgevoerd. Zijn er al resultaten bekend van deze pilot?</p>	<p>De pilot wordt in het najaar 2011 uitgevoerd. Er zijn nog geen resultaten bekend.</p>
3	<p>Het opzetten en onderzoeken van nieuwe projecten en mogelijkheden waar vrijwilligers een rol in</p>	<p>De doelstelling van het project is inderdaad gericht op het</p>

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	kunnen spelen wordt steeds belangrijker. Er wordt gestart met een project voor schuldhulpmaatje. Heeft dit project een positief effect op de aanpak bemoeizorg? Ik kan me voorstellen dat dit preventief werkt op het afglijden van cliënten naar een zorgwekkende/zorgmijdende situatie. In deze tijd van bezuinigingen een hele luxe! Je leert mensen zwemmen in plaats van ze als drenkeling te redden	voorkomen van afglijden van cliënten naar een zorgwekkende/zorgmijdende situatie. Het is onderdeel van de preventieve aanpak.
	Woonvisie	
1	Woonvisie heeft het conceptbeleidsplan bestudeerd en aangegeven geen opmerkingen te hebben.	
	Sport en Welzijn	
1	De uitgangspunten zoals benoemt namelijk de eigen verantwoordelijkheid en de ketensamenwerking onderschrijven we van harte. Tevens willen we ons inzetten om verbindingen aan te gaan teneinde het voor de burger zo overzichtelijk, toegankelijk en effectief mogelijk te maken. Daarvoor is het nodig om het totale welzijnsnetwerk en het zorgnetwerk een keer in beeld te brengen. Er worden steeds verschillende partners en betrokkenen genoemd, maar nergens is een totaal overzicht te vinden van het gehele netwerk. Na het in beeld brengen van dit netwerk kan er ook aangegeven worden waar verbindingen liggen, waar overdracht plaats vindt, welke rollen de verschillende partners innemen, wie er verantwoordelijk is etc. Zo wordt duidelijker hoe zaken zijn georganiseerd en welke structuren er aanwezig zijn of nog beter moeten worden neergezet.	De prioriteit van het college ligt het komende jaar op het doorontwikkelen van de zorgstructuur. Daar op aansluitend zou ook het welzijnsnetwerk in beeld worden gebracht. Echter bij het actieplan preventie worden ook alle welzijnspartners betrokken. Hierbij wordt gestart met het in kaart brengen van het welzijnsnetwerk.
2	De ketensamenwerking wordt als zeer belangrijk gezien en zoals gezegd: wij onderschrijven dat. Er moet worden voorkomen dat gemeente en partners los van elkaar dingen gaan doen. Hoe gaat dat georganiseerd worden? Partners moeten verbonden worden in de uitvoering. Misschien is het verstandig om ze al in een eerder stadium bij elkaar te brengen zodat er gezamenlijk een tactiek bepaald kan worden en rollen kunnen worden toegewezen. Ten principale gaat het om het verwezenlijken van (gemeentelijke, gemeenschappelijke) doelen. Deze moeten dan wel prominent benoemd zijn en voor de onderscheiden organisaties als richtpunt gelden.	De uitgangspunten en doelen in het Wmo-beleidsplan zijn voor zowel de gemeente als haar maatschappelijke partners het uitgangspunt.
3	<u>Focus op Signalering en preventie</u> Uitgangspunt zou meer moeten zijn: indien mogelijk voorkomen van zorg. In het plan kan daar meer de nadruk op liggen. Hiervoor moet een strategie bedacht worden. Hoe gaan we dat doen? Ons voorstel is om verder in te zoomen op de processen om samen te zoeken naar de beste mogelijkheden. Dat begint al bij de baby's en peuters. Wie doet wat en met welk gevolg en hoe is de overdracht van informatie? Vinden we alles steeds opnieuw bij het kind of zorgen we voor een goed stelsel waarin de doorgaande lijn het belangrijkste is in het belang van het kind. Er wordt teveel uitgegaan van huidige arrangementen en structuren. Om iets te bereiken moet het anders. Ook hiervoor geldt: breng het netwerk goed in kaart. Wat wordt er nu gedaan aan signalering en preventie. Hoe is dit georganiseerd? Welke partijen zijn betrokken? Waar liggen verbindingen? Van hieruit kunnen verbeterpunten of uitbreidingen uitgewerkt worden.	In het beleidsplan staat verwoord dat preventie nodig is om te voorkomen dat onnodig een beroep wordt gedaan op dure geïndiceerde voorzieningen. Hiermee wordt het voorkomen van zorg bedoeld. Bij het actieplan preventie wordt ook ingezoomd op de processen en de strategie. Het welzijnsnetwerk kan hierbij ook in kaart worden gebracht. Hier ligt ook een relatie met de decentralisatie van de begeleiding, waar een grotere rol van het welzijnsnetwerk wordt verwacht in samenwerking met de zorgaanbieders op dit terrein.

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
4	<p><u>Speerpunten en Rol SenW</u> In het beleidsstuk zijn aan de hand van de prestatievelden ruime doelstellingen geformuleerd. Ons advies is om meer specifieke (strategische) doelstellingen te formuleren door de gemeente (bij voorkeur in samenwerking met de partners) waardoor de focus van allen gericht is op deze doelen. De rol van SenW is in de notitie niet expliciet aangegeven. In bijlage 2 wordt dit overigens wel nadrukkelijk duidelijk. De tabel maakt goed duidelijk met welke producten wij iets binnen de WMO doen.</p>	<p>In het beleidsplan zijn de algemene beleidsuitgangspunten en doelen geformuleerd, die voor de gemeente en de maatschappelijke partners gelden. In het beleidsplan zijn geen doelen per partner opgenomen. De onderlinge relatie tussen gemeente en maatschappelijke partners wordt geregeld op basis van de Beleidsgestuurde contractfinanciering (BCF).</p>
5	<p><u>Prestatievelden</u> We willen nog wat verder inzoomen op de prestatievelden. Wat doen we al en wat zijn kansen die er liggen.</p> <p>Prestatieveld 1. Bevorderen sociale samenhang en leefbaarheid Kansen: uitwerken bewegisvisie, ondersteuning wijkverenigingen, per wijk in beeld brengen wat er is aan activiteiten en actoren, actoren in wijken samenbrengen, Leerbedrijf koppelen aan C2A (zie ook bijlage) en hen een rol laten spelen bij re-integratie van personen met afstand tot de arbeidsmarkt. Ontmoeting bevorderen met bestaande voorzieningen, wijkgericht denken en (samen)werken, meer doen met VO onderwijs.</p> <p>Prestatieveld 2. Op preventie gerichte ondersteuning jeugdigen met problemen en ouders met opvoeden. Kansen: Lokale zorgstructuur herijken, LEA meer structuur geven, problemen kinderen enerzijds en opvoeding anderzijds, twee kanten van eenzelfde medaille, aansluiting intensiveren met CJG, signaleren professionaliseren. Gezamenlijk preventieve programma's opzetten.</p> <p>Prestatieveld 3. Het geven van informatie en advies en cliëntondersteuning. Kansen: inrichting van Jongeren Informatie Punt (JIP), ouderensport, gericht op participatie en ondersteuning, afstemming organisatie en CJG.</p> <p>Prestatieveld 4. Het ondersteunen van vrijwilligers en mantelzorgers Kansen: Het inschakelen van de civil society doet een enorm beroep op vrijwilligers en mantelzorgers. Vrijwilligerswerk versterken in structuren en in de wijken.</p> <p>Prestatievelden 7-9 Het bevorderen van maatschappelijk verkeer van mensen met psychische of psychosociale problemen. Kansen: er zijn diverse mogelijkheden voor handen in relatie bijvoorbeeld tot ontmoeten en bewegen.</p>	<p>De inzet van Sport en Welzijn die zij willen leveren op onderdelen van het beleidsplan sluit aan bij de uitwerking van de prestatievelden zoals de college voor ogen staat. Het beleidsplan is aangepast, om het welzijnswerk meer nadruk te geven</p>
6	<p>Pag 3 Wat wordt bedoeld met voorzieningen collectief of specifiek. Is er een overzicht?</p>	<p>Collectieve voorzieningen zijn laagdrempelig en voor een brede doelgroep beschikbaar. Dit betreft bijvoorbeeld het aanbod van Sport en Welzijn. De specifieke voorzieningen zijn op het individu gericht en worden op basis van een indicatie toegekend. Dit zijn de "traditionele" Wmo-voorzieningen zoals een rolstoel en huishoudelijke hulp.</p>

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
		Individuele voorzieningen kunnen ook collectief worden aangeboden, zoals het Wmo-vervoer. Het uitgangspunt is dat burgers eerst een beroep doen op de collectieve voorzieningen en pas als dat niet toereikend is een individuele voorziening aanvragen.
7	Pag 5 hoe ziet rol maatschappelijke stages eruit als onderdeel van het netwerk? Pag 7 punt 2.1 3 ^e alinea de inzet maatschappelijke stages kan dat concreter uitgewerkt?	Jongeren die een maatschappelijke stage lopen, kunnen, met begeleiding, een rol vervullen als vrijwilliger. Er wordt geïnvesteerd in jongeren, zodat ze ook op de langere termijn als vrijwilliger beschikbaar blijven en een bijdrage kunnen leveren binnen de keten.
8	Pag 9 2 ^e alinea Signalering is ..... naast CJG moet ook SenW staan (en anderen?)	Het beleidsplan is aangepast.
9	Pag 10 onder het schema bij wijkgericht werken kan ook Brede School staan, laatste alinea laagdrempelige inloopvoorziening doet SenW al bv in Oost samen met Woonvisie en Politie en gemeente. Verder uitbouwen.	De brede school is toegevoegd. Het verder uitwerken van de laagdrempelige inloopvoorziening wordt opgepakt.
10	pag 11 4 ^e alinea sociale samenhang..... Hoe moet dit opgevat worden in het kader van de zelfredzaamheid van de bewoners?	Bij het bevorderen van sociale samenhang is het belangrijk de burger ook niet te overvragen. Er zijn grenzen aan de civil society. Daar wordt rekening mee gehouden.
11	Pag 17 laatste alinea boven acties BOR en club XtraNRG toevoegen	Deze zijn toegevoegd.
	Aafje	
1	<p>Met dit conceptbeleidsplan Wmo 2012-2016 heeft de gemeente een plan dat duidelijk de lijnen uitzet voor de toekomst en concrete handvatten biedt voor de uitvoering in de praktijk. De opstelling van Aafje thuiszorg huizen zorghotels én Aafje Hulpthuis BARR kan zich kort samenvatten: wij willen graag medewerking verlenen aan de uitvoering van dit plan en de verwezenlijking van de hierin gestelde doelen. Er zijn een aantal specifieke woorden in uw beleidsplan die ons uitnodigen om nu alvast na te denken over de uitvoering zoals bijvoorbeeld 'onorthodoxe' initiatieven (pagina 8), de persoonlijke steuncoach (pagina 9) en wijkgericht werken (pagina 10).</p> <p>In dit advies geven wij enerzijds een reactie op het conceptbeleidsplan Wmo 2012-2016, anderzijds willen we u ook deelgenoot maken van onze visie waaruit wij werken en op welke wijze wij onze bijdrage in Ridderkerk kunnen leveren.</p> <p>De lokale uitgangspunten voor de Wmo – ketensamenwerking (1.3)</p> <p>Een extra actie zou kunnen zijn dat de gemeente van de betrokken samenwerkingspartners een proactieve rol verwacht waarbij samenwerking/gezamenlijkheid gezocht wordt in de cliëntondersteuning. Dit als antwoord op alleen het wijzen op 'de ander' en het voorkomen van de overlap in voorzieningen welke u (terecht) wilt voorkomen.</p>	<p>Voor het begrip steuncoach zie de opmerking van het college bij het advies van de GGD.</p> <p>Het college is blij dat de partners de handschoen zelf ook willen oppakken. Overigens ziet het college dit ook al in de praktijk gebeuren. De door u in de bijlage geformuleerde visie sluit aan bij de weg die het college met de Wmo wil inslaan. Hierover gaan wij graag met u in een later stadium in gesprek.</p>
2	Verbinding en Verbreding (hoofdstuk 2)	In het kader van het participatietraject worden de partners

Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
Begrijpen wij het goed dat de insteek is dat wanneer de gemeente de kaders vaststelt, deze met de partners besproken worden? In de fase van de contractfinanciering wordt de directe verbinding gemaakt naar de prestatie-indicatoren die in bijlage 2, Financiën en Acties Beleidsplan Wmo 2012-2016, genoemd zijn.	geraadpleegd over de vast te stellen kaders. Het beleidsplan wijkt daarin niet af van de participatienota.
3 De prestatievelden: Het bevorderen van de sociale samenhang in en leefbaarheid van dorpen, wijken en buurten. Reactie op actiepunt 1: de sociale kaart met voorzieningen aanvullen met een activiteitenkalender per seizoen wat tevens bijdraagt aan prestatieveld 6.	Het advies wordt overgenomen.
4 Op preventie gerichte ondersteuning van jeugdigen met problemen met opgroeien en van ouders met problemen met opvoeden. Reactie: toevoegen het belang van integrale signalering binnen het gezin en opvolging van alle bij het gezin betrokken partners. Ter illustratie zijn het vaak medewerkers van Hulpthuis bij het huishouden die binnen het gezin problemen signaleren.	Het advies wordt overgenomen.
5 3. Het geven van informatie, advies en cliëntondersteuning. Reactie: het loskoppelen van De Wijzerplaats door de gemeente zodat een onafhankelijk informatieloket ontstaat, betekent extra aandacht voor borging van de keten.	Het streven naar het inrichten van een onafhankelijk informatieloket staat nog aan het begin van het proces. Het doel is de burger beter van dienst te zijn. Het borgen van de keten is van groot belang om te voorkomen dat kind met het badwater wordt weggegooid.
6 5. Bevorderen deelname aan maatschappelijk verkeer en zelfstandig functioneren. 6. Verlenen van voorzieningen voor zelfstandig functioneren of deelname aan het maatschappelijk verkeer. Reactie op actiepunt 5: evaluatie van individuele voorzieningen. Wij nemen aan dat hier een evaluatie bedoeld wordt van zowel de dienstverlening als het proces van indicatie tot afronding.	De evaluatie wordt gestart vanuit de contracten die met aanbieders zijn afgesloten. De noodzaak hiervoor wordt ingegeven door de komende decentralisatie van de extramurale begeleiding. Een aantal individuele voorzieningen zoals het vervoer, de thuisbegeleiding en de hulpmiddelen hebben raakvlakken met de decentralisatie. Dit is aanleiding om de bestaande contracten te evalueren. Binnen het kader van de decentralisatie komt ook het dienstverleningsproces aan de orde. Het is de bedoeling dat de evaluatie van de individuele voorzieningen en de kanteling in samenhang met decentralisatie van de begeleiding wordt uitgevoerd.
7 In hoofdstuk 4 Participatie beschrijft u de Wmo-adviesraad waarbij u aangeeft dat de raad zich graag wil laten adviseren door vertegenwoordigers van representatieve aanbieders. Aafje biedt hierbij aan graag deze aanbieder te willen zijn voor u. Voor participatie bij het beleidsproces rond de Wmo, zowel de evaluatie van het bestaande beleidsplan als de Wmo-conferentie, was veel belangstelling van de maatschappelijke partners. Dit toont aan dat de betrokkenheid groot is, dat de partners graag met het gemeentebestuur mee denken en dankbaar gebruik maken van de	De inzet van Aafje als adviseur van de gemeente en de Wmo-adviesraad wordt gewaardeerd. De Wmo-conferentie is voor het gemeentebestuur het moment van kennismaking en onderlinge uitwisseling van ervaring en meningen.

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	mogelijkheid tot kennismaking en onderlinge uitwisseling van kennis en ervaring. Wellicht is een jaarlijkse bijeenkomst in die vorm een mogelijk actiepunt, als tussentijdse evaluatie, waarbij alle partners en het gemeentebestuur met elkaar in gesprek komen.	
8	In bijlage 2 Financiën en Acties Beleidsplan Wmo: Valt ons op dat een aantal prestatie indicatoren heel 'SMART' geformuleerd zijn, een aantal anderen zijn dat niet. Om de uitvoering van het beleidsplan tijdens en na de looptijd te kunnen evalueren en waar nodig bij te stellen graag alle indicatoren zo concreet mogelijk beschrijven.	Het formuleren van smarte prestatie indicatoren is mogelijk nog niet in alle gevallen gelukt. In het kader van het invoeren van Beleidsgestuurde contractfinanciering is dit een verbeterpunt voor de gemeente.
9	missen wij bij prestatievelld 1 eerste regel de zorg-en welzijnorganisaties als Aafje die uitvoerder en partner kunnen zijn om de gestelde doelen te bereiken. Missen we bij prestatievelld 3 2e regel bij uitvoering Aafje, de Riederborgh wordt wel genoemd en de regel daarboven worden beide organisaties wel benoemd.	bij prestatievelld 1 is Aafje toegevoegd. Bij prestatievelld 3 wordt in dat onderdeel van de tabel aangegeven welke partners vanuit de kostenplaats ouderenwerk een subsidie ontvangen. Subsidies die aan Aafje worden verstrekt, zijn bij andere kostenplaatsen ondergebracht.
	MEE	
1	<u>Burger participatie</u> Het conceptbeleidsplan heeft een pragmatische insteek. De gemeentelijke ambities, vertaald naar Wmo beleidsdoelen, zijn helder beschreven. Daarbij wordt ook duidelijk beschreven welke acties er van het maatschappelijk middenveld worden verwacht. Eveneens is een duidelijk kader geschetst wat er van de burger mag worden verwacht. De maatschappelijke effecten worden daarbij omschreven. Daarentegen zijn welomschreven doelen en resultaten voor de burger beperkt weergegeven. De Wmo is immers een driehoek tussen burger, het maatschappelijk middenveld en de overheid. Voor het verbeteren van de kwaliteit en de professionaliteit in relatie tot de burger, is het belangrijk dat de richting en uitvoering van de te nemen acties voor de burger van duidelijke betekenis is. Professionals dienen dicht bij de burgers te blijven om kwetsbare burgers te ondersteunen bij het inschakelen van de eigen kracht en het eigen netwerk. Dit met als doel dat mensen daarbij zelf de regie kunnen houden, zelfredzaam kunnen zijn en daardoor daadwerkelijk kunnen participeren in de samenleving. In het beleidsplan komt dit minimaal aan bod (hoofdstuk 4, participatie). Hoofddoel van de Wmo is dat iedereen mee kan doen. Hoe groter het participatievermogen van de burger, hoe meer betrokkenheid en verbinding van die burgers met elkaar in de samenleving. Het zou wenselijk zijn om dit meer in uw plan naar voren te laten komen, zodat de Wmo werkelijk de (kwetsbare) burger bereikt.	Hoofdstuk 4 van het beleidsplan Wmo richt zich vooral op participatie bij het vaststellen van kaders en de weg naar het formuleren van beleid. Het kunnen deelnemen van burgers aan de samenleving en zelfredzaamheid en wat daarvoor nodig is wordt beschreven in de andere hoofdstukken.
2	<u>Visie op en bereik van burgers met een licht verstandelijke beperking (LVB doelgroep)</u> In de politiek wordt gewerkt vanuit de gedachte dat mensen met een licht verstandelijke beperking (oftewel mensen met een beperkt intellectueel vermogen, doorgaans met een IQ van 70-85) lichte en beperkte problemen ervaren in het dagelijks leven. De problematiek van mensen	Het college deelt uw zorg over de gevolgen van de decentralisatie van de extramurale begeleiding en de IQ maatregel. Het college heeft als uitgangspunt dat collectieve voorzieningen voorgaan op individuele

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	<p>met een licht verstandelijke beperking wordt hierdoor ernstig miskend. Deze groep heeft vaak bijkomende problematiek, zoals psychische, psychosociale problematiek of autismespectrumstoornissen (ASS), die worden geuit in gedragsproblemen. Zij komen vaak uit een lage sociaal economische klasse en hebben veelal een beperkt sociaal (steun)netwerk. Ze hebben geen inzicht in eigen beperkingen en overzien niet de consequenties van eigen handelen. Dit maakt deze groep extra kwetsbaar. Verder is kenmerkend dat de doelgroep beïnvloedbaar is; met risico's op individueel en samenlevingsniveau voor vroegtijdige schooluitval, werkloosheid, criminaliteit, loverboypraktijken, zwerven, schulden, huisuitzetting, opvoedingsproblemen, uithuisplaatsing, misbruik en mishandeling. Vaak zijn ze 'streetwise' en verbaal sterk, waardoor zij op te hoog niveau worden aangesproken. Deze groep heeft zelf wel het gevoel dat zij de regie hebben en dat zij zelfredzaam functioneren en daardoor kunnen de individuele en maatschappelijke effecten groot zijn. Collectieve arrangementen sluiten veelal niet aan bij de behoeften, vaardigheden, wensen en mogelijkheden van deze groep. Daarnaast hebben veel van deze kwetsbare burgers eerder ondersteuning ontvangen middels de inzet van AWBZ zorg (Begeleiding individueel). Dit was niet voor niets, omdat ook binnen de AWBZ collectieve voorzieningen niet voorhanden waren. Daarmee willen wij niet zeggen dat deze begeleiding een-op-een door de gemeente moet worden overgenomen. Er zal wel goed gekeken moeten worden naar oplossingen op maat. Het conceptbeleidsplan is naar ons idee teveel geënt op het ontwikkelen van collectieve arrangementen c.q. voorzieningen. Een gemiste kans als blijkt dat een groot deel van de kwetsbare burgers geen gebruik gaat maken van deze arrangementen. Maatwerk voor deze groep is van groot belang. Deze kwetsbare groep heeft nauwlettend onze aandacht. Belangrijk is dat zij aan de 'voorkant' worden benaderd en dat er voor hen voorwaarden worden geschapen voor verdere ondersteuning, gericht op zelfredzaamheid, het versterken van de eigen kracht en het vergroten van het sociale netwerk.</p>	<p>voorzieningen. Echter hierbij moet wel maatwerk geleverd worden. Het uitgangspunt is niet verschraving van benodigde zorg, maar het efficiënter inzetten van bestaande en nog te ontwikkelen arrangementen. De gemeente vraagt van de maatschappelijke partners om breder te kijken dan het organisatiebelang en gezamenlijk aan de slag te gaan. Hierbij wordt graag van de expertise van MEE gebruik gemaakt.</p>
3	<p><u>Empowerment</u> Bij mensen met een beperking werd door de politiek, de gemeenten en de samenleving vaak uitgegaan van hun beperking; hoe ernstiger de beperking, hoe meer, beter en sneller men aanspraak kon maken op bestaande voorzieningen. Er werd niet gekeken naar hun capaciteiten en mogelijkheden. Het is essentieel om een visie te ontwikkelen op het versterken van het individu. Dit betekent in eerste instantie inzetten op empowerment. Mensen met een beperking moeten worden geholpen te kijken naar hun mogelijkheden. Als mensen empowerd zijn, kunnen ze op hun eigen kracht en capaciteiten worden aangesproken. Dit betekent dat men zelfredzamer wordt en op een goede manier de eigen regie kan behouden.</p>	<p>Het college deelt uw visie dat empowerment alleen succesvol is, als goed gekeken is bij welke doelgroepen het bevorderen van de zelfredzaamheid wordt bemoeilijkt en welke ondersteuning dan noodzakelijk is. In het beleidsplan is dit toegevoegd.</p>
4	<p><u>Het Gesprek en collectieve arrangementen</u> Veel beperkt zelfredzame mensen vragen zelf niet om ondersteuning, laat staan dat zij een hulpvraag kunnen definiëren. Het is van wezenlijk belang hoe 'het gesprek' met beperkt zelfredzame burgers wordt vormgegeven: een benadering dicht bij de burger, waarbij een</p>	<p>Het toeleiden van kwetsbare inwoners naar voor hun passende arrangementen is een gezamenlijke taak van gemeente en professionals in de uitvoering. Burgers moeten niet door hun beperking tussen wal en schip vallen.</p>

Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	Dit blijft een aandachtspunt vooral bij de signalering. Bij het aanbieden van een arrangement moet zeker worden nagedacht of en hoe betrokkene ook daadwerkelijk gebruik kan maken van het arrangement.
5	Bij het aanbieden van collectieve voorzieningen hoort ook een bij het arrangement passende indicatiestelling. Als de collectieve voorziening als een laagdrempelige voorziening wordt aangeboden, past daar geen zware indicatiestellingsprocedure bij.
Adviescommissie BGR van de GRR	
1	Het conceptbeleidsplan Wmo geeft de uitgangspunten voor het Wmo-beleid weer. De uitvoering van de prestatievelen 3, 5 en 6 door De Wijzerplaats is geen onderdeel van het beleidsplan. De Wijzerplaats zal op basis van de uitgangspunten uit het beleidsplan werken. De uitvoering door De Wijzerplaats wordt daarom apart geëvalueerd.
2	De geformuleerde doelen zijn gebaseerd op de Wmo. De doelstellingen zijn uitgebreid geëvalueerd. Uit de evaluatie bleek dat de geformuleerde doelen door de maatschappelijke partners breed worden gedragen. De doelen zijn zo nodig wel aangescherpt. Het huidige beleidsplan loopt eind dit jaar af. De acties zullen op basis van het nieuwe beleidsplan worden uitgevoerd.
3	De gemeente stimuleert sociale samenhang door activiteiten en evenementen te faciliteren en/of te subsidiëren. Dit gebeurt op basis van de doelstellingen van de Wmo: <ol style="list-style-type: none"> 1. Inwoners zorgen voor zichzelf (eigen kracht); 2. Naasten zorgen voor elkaar (mantelzorg, vrijwilligerswerk, informele netwerken, zowel in persoon als digitaal);

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	<p>paarse krokodillen meegemaakt in Ridderkerk. Het niet kunnen verhuizen van een grote naar een kleine aangepaste woning bv., het niet willen goedkeuren van een aangepaste keuken, de moeite om iemand vanuit de goot een menswaardig bestaan te bieden. Het “primaat van verhuizen” rigide te blijven hanteren ondanks de nieuwe definitie die de jurisprudentie voorschrijft en daarnaast dan ook een tegemoetkoming in de verhuis en inrichtingskosten wordt geweigerd. Allen zaken die zij bij de rechter aanhangig hebben gemaakt met een positief resultaat en een verwacht positief resultaat m.b.t. de zaken die nog bij de rechter onder beroep staan.</p> <p>In het Wmo Beleidsplan wordt over de toepassing van Inclusief Beleid gesproken, terwijl het gemeentebestuur de omschrijving hiervan niet heeft vastgesteld nog onderschrijft.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 3. De gemeente scheidt de randvoorwaarden in de collectieve sfeer (o.a. gemaksdiensten, steunpunt mantelzorg, collectief vervoer, welzijnsaanbod, preventiegericht aanbod); 4. De gemeente compenseert de beperkingen die participatie belemmeren (aanvragen via De Wijzerplaats voor bv rolstoel, scootmobiel); 5. Zware zorgvragen zijn voor de (landelijke) overheid (opname verpleeghuis en andere AWBZ voorzieningen); <p>Deze volgorde brengt de gelijkwaardigheid van de burgers niet in het geding. Het gesprek vindt op basis van gelijkwaardigheid plaats. Dit laat onverlet dat de gemeente het beleid vaststelt. Dat beleid is het uitgangspunt voor het gesprek.</p> <p>De gemeente definieert inclusief beleid als beleid dat rekening houdt met de verschillende mogelijkheden en beperkingen van mensen. Het resultaat van een inclusieve benadering is dat algemene voorzieningen ook beschikbaar zijn voor mensen met een beperking. Deze definitie wordt opgenomen in het beleidsplan.</p> <p>Ten aanzien van inclusief beleid wordt per beleidsvoorstel gekeken wat dit betekent. De standaardregels volgens agenda 22 richten zich vooral op nationale staten. Dat neemt niet weg dat de gemeente Ridderkerk er, binnen haar mogelijkheden, naar streeft om inclusief beleid te voeren. Hiervoor biedt de Wet maatschappelijke ondersteuning de kaders die in het gemeentelijk beleid worden vertaald.</p>
4	<p>Conformeer u daarnaast aan de “geest” van de Kanteling op de inhoud en definieer in ieder geval de begrippen zelfredzaam, zelfstandig en eigen verantwoordelijkheid van alle burgers.</p>	<p>Het beleidsplan gaat uit van alle burgers met of zonder beperking. Alle burgers met of zonder beperking kunnen op hun eigen verantwoordelijkheid worden aangesproken. Burgers die niet voldoende zelfredzaam zijn, op grond van welke beperking dan ook, krijgen ondersteuning voor zover en zolang als dat nodig is. Het college is van mening dat in</p>

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
		<p>het beleidsplan voldoende duidelijk is gemaakt wat onder de genoemde begrippen wordt volstaan: “Burgers die niet voor zichzelf op kunnen komen worden ondersteund. Dit geldt voor de kwetsbare burger. Een kwetsbare burger is een burger die verminderd of niet zelfredzaam is, voor langere duur van zorg afhankelijk is en vaak op meerdere leefgebieden problemen ondervindt. De draaglast overstijgt dan structureel de draagkracht. Uitgaan van de eigen verantwoordelijkheid vergt een mentaliteitsverandering bij zowel de burger als de gemeente. De burger heeft niet alleen rechten maar draagt ook verantwoordelijkheid. De verantwoordelijkheid om anderen met respect te bejegenen. De plicht ook om zich in te spannen en iets van het eigen leven te maken. Verminderd of niet zelfredzame burgers die niet voldoende in staat zijn om de regie over hun eigen leven te houden, kunnen rekenen op de overheid.”</p>
5	<p>De in het Wmo Beleidsplan 2012 - 2014 opgenomen zinsnede: <i>“De Wmo-adviesraad wordt geadviseerd door vertegenwoordigers van representatieve aanbieders en onafhankelijke deelnemers. Daarnaast zal er een groep contacten en ervaringsdeskundigen zijn, die agendalid zijn (en worden gevraagd bij specifieke thema’s om mee te werken)”</i> lijkt wel een aardige opzet, mits er voldoende ondersteuning komt en de adviesraad ook echt onafhankelijk kan opereren. In deze context betekent het v.w.b de Ac, dat de adviezen van zorgaanbieders schriftelijk kunnen worden aangeboden ter overweging en beoordeling, maar zij niet actief deel kunnen nemen aan de vergaderingen van de Wmo-Raad.</p>	<p>Het college onderschrijft de onafhankelijke positie van de Wmo-adviesraad. De voorgestelde structuur zal daar een bijdrage aan leveren. Het college zal dit op de gebruikelijke wijze faciliteren. Gezien de onafhankelijke positie van de Wmo-adviesraad zal het college terughoudend omgaan met adviezen over de vorm en samenstelling van de Wmo-adviesraad. In het beleidsplan wordt daarom de visie van het college op participatie verwoord. De uitwerking hiervan wordt, in samenspraak met de gemeente, door de Wmo-adviesraad zelf gedaan.</p>
6	<p>Wmo financiën: De Ac adviseert het oormerken van de Wmo budgetten.</p>	<p>Door het vaststellen van de begroting worden de budgetten die de raad ter beschikking stelt voor de uitvoering van de Wmo automatisch geoormerkt. Gelden uit het rijk die met een bestedingsverplichting aan de gemeente worden overgedragen, worden in de begroting ongewijzigd overgenomen.</p>
7	<p>De Ac adviseert verantwoording die gebaseerd is op actuele informatie en gegevens, omdat op enig moment een noodzakelijke actualisering of bijsturing van het Wmo Beleidsplan kan worden geïmplementeerd. Het jaarlijks meedoen met het Benchmark onderzoek van de SGBO is hiervoor niet voldoende accuraat. Daarnaast is de vraag opportuun of een dergelijk onderzoek voldoende</p>	<p>De wetgever verplicht de gemeente tot horizontale verantwoording. De algemene benchmark en het klanttevredenheidsonderzoek van het SGBO voldoen aan de eisen van de wet. De benchmark wordt voor 100%</p>

Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	gevuld met gegevens van de gemeente Ridderkerk. Dit format maakt de vergelijking met andere gemeenten in Nederland mogelijk. Ook eventuele andere vormen van horizontale verantwoording die aan de eisen van de wet voldoen brengen vergelijkbare kosten met zich mee.
8 De acties die zijn vertaald n.a.v. de decentralisatie onder de Wmo worden in de inleiding van het Wmo Beleidsplan ambitieus genoemd. Of deze ambitieuze acties het gewenste gevolg zullen hebben is echter maar de vraag, omdat door de maatschappelijke ontwikkelingen en de financiële en personele gevolgen, nieuwe prioriteiten worden gesteld die maken dat er ieder jaar een nieuw actieplan zal worden opgesteld. Daardoor wordt het Wmo Beleidsplan een geactualiseerd plan, maar vooral ook een onzeker plan voor de langere termijn. Een gedegen en actuele verantwoording zal dan bijdragen aan de nodige reparaties van bv. de Wmo Verordening en het Wmo Beleidsplan 2012 – 2016.	Het beleidsplan Wmo wordt niet jaarlijks geactualiseerd. De acties die op basis van het beleidsplan zijn geformuleerd worden als het nodig is jaarlijks bijgesteld. Het beleidsplan beslaat vier jaar. Op dit moment kan vooral voor 2014 en 2015 nog niet ingeschat worden welke acties nodig zijn.
Pameijer	
1 De gemeente subsidieert geen voorzieningen, maar het kan zijn dat een bepaalde voorziening die een bepaalde vraag beantwoord van meerdere burgers in zijn geheel gesubsidieerd zou kunnen worden. Volgens mij gaat het erom dat de gemeente "in principe" geen voorzieningen subsidieert.	Het is inderdaad geen hard gegeven, maar het gaat om het principe.
2 Eigen bijdrage systematiek die drempelverhogend kan werken (bv bij zorgmijders)	De eigen bijdrage wordt in de Wmo-verordening geregeld. Op dit moment geldt voor de thuisbegeleiding een hardheidsclausule voor de eigen bijdrage.
3 In het algemeen gaat het veel over welzijn en minder over zorg terwijl de combi welzijn en zorg een sterke kracht kan ontwikkelen. Zorg heeft ook een signalerende taak en doet ook aan preventie.	Het college zal het advies meenemen bij de decentralisatie van extramurale begeleiding. De intentie is zorg en welzijn te verbinden.
4 Komende scheiding wonen/zorg die voor de infrastructuur van Ridderkerk gevolgen en keuzes hebben staat niet in het beleidsplan.	Het Beleidsplan Wmo geeft de hoofdlijnen van het beleid weer. Dit onderdeel heeft zeker raakvlakken met de Wmo en zal ook bij de decentralisatie van de extramurale begeleiding worden gezien.
Riederborgh	
1 Dat in het nieuwe beleid de eigen kracht van de burger centraal staat, vind ik terecht en winst. Hierbij passen m.i. enkele kritische algemene opmerkingen, te weten: a. Wat mensen zelf kunnen blijkt in de praktijk vaak zeer beperkt te zijn. Mensen beschikken namelijk vaak maar over een beperkt sociaal netwerk en mensen uit dat beperkte netwerk hebben het vaak erg druk en / of wonen veraf. Ook komt het vaak voor dat mensen weigeren afhankelijk te zijn van anderen en willen hen ook niet tot last zijn. Aldus is onze praktijkervaring. b. De kanteling is redelijk maar blijkt in de praktijk zeer moeilijk tot niet realiseerbaar,	In het beleidsplan staan de algemene uitgangspunten, die voor alle burgers met en zonder beperking gelden. Het college is zich ervan bewust dat voor een deel van de kwetsbare inwoners de mogelijkheden om eigen verantwoordelijkheid te nemen, beperkt zijn. Het leveren van maatwerk is ook een uitgangspunt in het beleidsplan. Het zoeken naar de balans tussen mogelijkheden en

Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
<p>c.q. toepasbaar.</p> <p>c. Het zal per situatie intensief zoeken zijn naar de juiste balans tussen zelfstandigheid voorwaarde voor de nodige hulp en ondersteuning.</p> <p>d. De familie is wel vaak beschikbaar voor kleine incidentele hulpaanbod, zoals bezoek ziekenhuis, een boodschap doen, etc., maar niet voor structurele hulp.</p> <p>Uit deze ervaringsgegevens meen ik met reden te mogen concluderen dat het concept WMO beleidsplan in de Kanteling een goed uitgangspunt heeft, maar dat die in de praktijk ten aanzien van de individuele benadering in het vaststellen van de indicatie tot veel afstemming en inschattingfouten (en daardoor tot ongewenste bureaucratie) zal leiden. In die gevallen is het bepaald niet denkbeeldig dat mensen een beroep zullen gaan doen op zwaardere zorg en dat leidt elders in de zorg onvermijdelijk tot hogere kosten. Onderzoeken ter zake tonen dit effect ook aan. In dat geval belanden we als samenleving (qua kosten) van de regen in de drup.</p>	<p>verantwoordelijkheden zal bij elke aanvraag weer opnieuw plaatsvinden.</p>
<p>2 Dit laatste zou wellicht kunnen worden voorkomen door een aantal kaders in het WMO beleid expliciet op te nemen, hetzij als geïntegreerd onderdeel van de WMO, hetzij als flankerend beleid. Ik doel hierbij onder andere op de volgende mogelijkheden:</p> <p>a. Maak een strikte scheiding tussen de doelen: zo lang mogelijk zelfstandig thuis wonen enerzijds en meedoen aan de samenleving anderzijds.</p> <p>b. Definieer beide doelen SMART.</p>	<p>De doelstellingen van prestatievelde 5 en 6:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Het wegnemen van beperkingen die kwetsbare personen ondervinden in hun dagelijks functioneren en 2. het wegnemen van beperkingen die kwetsbare personen ondervinden in hun zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie; <p>zijn in de beleving van de gemeente niet hetzelfde als “zo lang mogelijk zelfstandig thuis wonen”. Waar inwoners met een beperking dat graag willen wordt daar binnen de grenzen van de verordening en het beleidsplan wel rekening mee gehouden, maar dat is geen doel op zichzelf.</p>
<p>c. Definieer scherp welke problemen de gemeente NIET oplost. Wanneer in het concept beleid staat dat de gemeente niet alle problemen kan oplossen, dan wekt zij met deze formulering ten minste de indruk dat zij wel veel problemen kan oplossen. Ik denk dat dit niet zo is. Het vermogen van de gemeente is beperkt en wellicht veel beperkter dan men graag zou willen. In dit kader pleit ik voor een goed ontwikkeld verwachtingsmanagement.</p> <p>Het beleid is op dit en andere onderdelen m.i. te abstract en biedt te veel ruimte voor (onterechte, c.q. niet gewenste verwachtingen bij de burgers en daardoor claims en daaruit voortvloeiende teleurstellingen).</p>	<p>De Wmo is zo breed dat het lastig is te definiëren waar de gemeente niet van is. In het beleidsplan Wmo staat vooral op welke terreinen de gemeente wel iets kan doen. De formulering in het beleidsplan is wel aangepast. Bij het opstellen van het beleidsplan is gestreefd naar een mix van algemene en abstracte uitgangspunten en de uitvoering hiervan in de praktijk. Daarnaast zijn concrete actiepunten voor de komende twee jaar geformuleerd. De algemene uitgangspunten dienen als ijkpunten om nieuwe ontwikkelingen in de komende vier jaar aan te toetsen.</p>

Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
<p>e. Kies structureel voor een wijkgerichte aanpak. Sluit aan op de destijds ingedeelde woonzorgzones, die vrijwel naadloos synchroniseerden met de Ridderkerkse wijken. Hierbij noem ik ook de wijkaanpak. Het uitgangspunt is dat de eigen wijk, de eigen woning, het eigen gezin (in welke vorm dan ook) en de eigen sociale omgeving de beste plek is om op te groeien tot een zelfredzame en sociale volwassene, die de regie over het eigen leven voert en een bijdrage levert aan zijn omgeving en de samenleving. Ondersteuning is dus primair gericht op het in stand houden en versterken van het gezin, de sociale omgeving, de woonsituatie en de eigen thuissituatie.</p>	<p>De wijkgerichte aanpak wordt in het algemeen breed gedragen door het college. De door u genoemde meer specifieke invulling hiervan zal nader worden bekeken bij de decentralisatie extramurale begeleiding en de laagdrempelige inloopvoorzieningen.</p>
<p>f. Beschouw de aanwezigheid van mantelzorg niet als voorliggende voorziening bij een indicatiestelling voor een individuele Wmo-voorziening. g. Bedien zwaarbelaste en overbelaste mantelzorgers niet enkel met respijtzorg (het tijdelijk overnemen van de zorg) te ondersteunen, maar ook, via een algemene voorziening, diensten ter ondersteuning van het eigen huishouden aan te bieden, waarbij de keuze aan de mantelzorger zelf is.</p>	<p>Extra ondersteuning voor mantelzorgers is op dit moment geen speerpunt in het beleidsplan Wmo. Dit betekent niet dat er voor knelpunten die zich mogelijk voor gaan doen, geen oplossing gevonden wordt.</p>
<p>4 Ook noem ik het omklappunt als moment van (preventief) ingrijpen. De focus op het in stand houden van de eigen situatie geldt totdat een - nader te bepalen en definiëren - omklappunt wordt bereikt: het moment waarop de veiligheid van de betrokkene en/of de omgeving in gevaar komt. Het is noodzakelijk dat in situaties waar meerdere professionals betrokken zijn, al deze professionals met dezelfde vertrekpunten werken. Het mag niet zo zijn dat de ene professional werkt aan het versterken van een gezin, met als doel het gezin in stand te houden, en de andere professional werkt aan het uit elkaar halen van een gezin, uit oogpunt van bescherming van één of meer van de gezinsleden. Het omklappunt dient dus om expliciet te maken dat de inzet verandert van vrijwillige (maar actieve) bemoeizorg, naar niet-vrijblijvende inzet. Wanneer dat omklappunt precies bereikt wordt, hangt af van de situatie. Het is zaak om de criteria die daarbij passen met de professionals voldoende scherp uit te werken. Een voorbeeld is de risico analyse die ontwikkeld wordt voor de beoordeling van situaties met huiselijk geweld het bepalen van de knip wordt niet verrekend tussen deze twee budgetten. De beoogde samenwerking tussen diverse partijen in de keten is qua visie goed, maar in de praktijk op onderdelen niet haalbaar. De in dezen noodzakelijke (voorbereidende) werkzaamheden door een organisatie van professionals vergen (veel) budget, waarvan de gemeente in haar beleid niet kan en mag veronderstellen dat (in ons geval) de zorgorganisatie dat zelf bekostigt. Immers, zorginstellingen mogen de beschikbaar gestelde (zeer beperkte) budgetten op basis van rechtens individueel toegekende indicaties niet ook aanwenden voor doeleinden die daarop geen betrekking hebben. Een ander knelpunt betreft het feit dat zorginstellingen ten opzichte van elkaar concurrerende positie verkeren en opereren. Samenwerken en concurreren is in de praktijk een en ander maal een volstreekte onmogelijkheid gebleken. Deze samenwerking in het beleid veronderstellen zal zeker tot teleurstelling leiden. Ik pleit er daarom voor om de zorginstellingen in Ridderkerk per wijk, c.q.</p>	<p>Het goed samenwerken in de keten is de komende jaren van groot belang gezien de ontwikkelingen rond de decentralisatie van de extramurale begeleiding en de gevolgen van de vergrijzing. Dit zijn belangrijke thema's voor de toekomst, die zich aandienen om gezamenlijk met de partners aan te pakken. De gemeente zal, vanuit haar rol als regisseur hierop inzetten.</p> <p>Uw opmerkingen worden echter wel ter harte genomen. U signaleert terecht het knelpunt dat de financiering en de schotten tussen de diverse financieringsbronnen een goede afstemming tussen partners onderling en de gemeente bemoeilijken. De decentralisatie extramurale begeleiding biedt kansen om de afstemming te verbeteren en doelmatiger te werk te gaan.</p>

	Advies uit de participatie	Terugkoppeling na besluitvorming
	<p>woonzorgzone te verdelen, zoals destijds bij de ontwikkeling daarvan ook uitgangspunt was. Met andere woorden: durf tussen de twee principes 'keuzevrijheid en kwaliteit van de keten', die zich in de praktijk gewoonweg niet tegelijkertijd verdragen, te kiezen in plaats van nu een nobel doch illusioer doel na te streven. Ketenzorg is alleen mogelijk als één partij de regie heeft en de financiering bij één partij ligt, die uiteraard ook de verantwoordingsplicht heeft. Wat het werken in keten betreft, pleit ik voor verving van partners. Vanuit het belang van de zorginstelling zal ten aanzien van het aanbod van de zorg- en dienstverlening op basis van samenwerking met strategische samenwerkingspartners het belangrijk zijn om op operationeel niveau de taken en verantwoordelijkheden te vervlechten tot een voor de cliënt natuurlijk geïntegreerd product. In het verlengde van het vorige punt zou ik in het WMO beleid sterk de nadruk willen leggen op het stimuleren van waardecreatie voor de burger. Het gaat hierbij om slimme interventies die draagvlak hebben bij alle betrokken partijen en die voor de burgers aantoonbare meerwaarde hebben. In het verlengde van de punten 10 en 11 pleit ik er voor om de verbinding tussen de prestatievelden op natuurlijke wijze tot stand te laten komen vanuit de genoemde verving tot een voor de cliënt natuurlijk geïntegreerd product en die verbinding minder vanuit beleid te stimuleren.</p>	
5	<p>De huishoudelijke hulp kent nu de HH1 en de HH2. Mijn advies is om deze scheiding op te heffen en uit te gaan van één vorm van HH. Tevens adviseer ik om de huidige criteria op basis voor toekenning van deze zorg te verzwaren, waardoor men minder gauw voor huishoudelijke hulp in aanmerking komt.</p>	<p>In kader van de decentralisatie extramurale begeleiding wordt de Huishoudelijke hulp (inclusief de thuisbegeleiding) geëvalueerd. Uw advies wordt in dat kader meegenomen.</p>
6	<p>De kanteling is niet alleen het invoeren van een nieuw beleid en een nieuwe verordening, maar vooral ook een (geheel) andere wijze van gesprekken voeren met de burgers. Dit vraagt om een heuse cultuuromslag bij de burgers en alle andere betrokken partijen. Dit proces gaat zeker jaren duren. Dit element lijkt mij in het concept beleidsplan onvoldoende in rekening gebracht. Anders gezegd: laten wij onszelf niet te gauw 'rijk' rekenen.</p>	<p>De kanteling is een proces dat niet van de ene dag op de andere klaar is. Door het invoeren van het huisbezoek bij de eerste aanvraag is een aantal jaren geleden al een start gemaakt. De volgende fase is het verder doorontwikkelen van het loket en het opstellen van de gekantelde verordening. Het beleidsplan geldt voor vier jaar. De kanteling zal in die vier jaar zijn beslag krijgen.</p>